

ART&CO

PILAR PARCERISAS

Albert Coma Estadella

Reivindicar l'art català

La Fundació Vila Casas s'ha convertit en el refugi dels artistes catalans i més quan les seves exposicions fan justícia històrica. Recentment, hi hem vist passar Xavier Valls, Luis Marsans, Bigas Luna, i tants altres a qui, oblidats per les institucions públiques, se'ls ha pogut rendir un darrer homenatge. Ara li ha tocat el torn a Albert Coma Estadella (Lleida, 1933-1991). A Lleida va ser un referent durant tota la seva trajectòria, des dels anys seixanta fins a la seva mort. Tres fites importants en el vessant públic: la fundació del grup Cogul el 1964, amb Ernest Ibáñez, Albert Vives, Víctor Pérez Pallarés, Jaume Minguell i Àngel Jové; l'obtenció del Premi de Dibuix Joan Miró el 1968, i la programació de la Petite Galerie durant sis anys des del 1970.

Aportació a l'art català

Lleida, que havia tingut un esclat d'avantguarda rellevant als anys trenta del segle XX amb el grup a l'entorn de la revista *Art*, amb noms com Enric Crous, Manuel Viola i Leandre Cristòfol, troba en la generació dels anys seixanta una continuïtat natural que hereta el seu sentit de ruptura, experimentació i recerca de nous horitzons. Coma Estadella és un d'aquests hereus que obren les portes a l'informalisme, però amb una proposta diferent de la pràctica iniciada per Àngel Jové. Diu Josep-Miquel García, comissari de l'exposició, que Coma Estadella tingué a Lleida el paper que Ràfols-Casamada, Hernández Pijuán i Guinovart simbolitzaren a la Barcelona de la transició democràtica.

Per un art pobre

L'informalisme de Coma Estadella és més auster i a penes usa el color en la seva sèrie de *Motlures* que pinta als anys seixanta. Les motlures i els elements decoratius esdevenen un model pictòric per a l'abstracció i revelen al mateix temps la seva passió per l'escultura i l'objecte, en la millor tradició pobre de Joan Miró i Leandre Cristòfol. Cordills, suros, fustes, teies, culleres, vidres, fan una amalgama d'estètica *collage*. L'obra pren un sentit cada cop més escultòric, una combinació de construccions geomètriques i objectes alhora, fins a arribar a *Els petits somnis* o a la sèrie de les *Màquines* a la cruïlla de la dècada dels noranta. Calia fer justícia a la figura d'Albert Coma Estadella i aquesta és una bona oportunitat per conèixer el seu treball. *